SOARTA POATE FI SCHIMBATA?!
(rezumat)

Toată lumea este preocupată de ceea ce se întîmplă în jurul nostru. Fiecare vrea să înțeleagă cît mai mult și s-o ducă cît mai bine, binele fiind înțeles de fiecare în felul său. Aceste preocupări sînt sintetizate în trei întrebări capitale: Cine sintem?, De unde venim?, Încotro mergem? Cînd vom reuși să aflăm răspunsuri măcar parțiale la aceste întrebări, vom putea începe să ne schimbăm viața, soarta. Vom incepe treptat să devenim proprii noștri stăpîni, să nu mai fim sub vremuri, ci deasupra lor.

O incercare de a răspunde parțial la aceste întrebări este și lucrarea de față. Pentru că spațiul lucrării este limitat, am sintetizat dintr-o lucrare mult mai mare, clementele esențiale care se produc în imediata noastră vecinătate. Aceste elemente ne pot face să înțelegem cam cum sîntem constituiți, să intuim originea noastră, să înțelegem în mare relațiile dintre noi și lumea exterioară, să înțelegem o parte din legile care ne guvernează și de ce. Toate acestea ne vor permite să înțelegem ce este soarta și cum o putem schimba.

Ing Mircea Copoț

SOARTA POATE FI SCHIMBATA?!

1. INTRODUCERE

Toată lumea este preocupată de ceea ce se întîmplă în jurul nostru. Fiecare vrea să înteleagă cît mai mult și s-o ducă cît mai bine, binele fiind înțeles de fiecare în felul său. Aceste preocupări sînt sintetizate în trei întrebări capitale: Cine sîntem?, De unde venim?, Încotro mergem? Cind vom reuși să aflăm răspunsuri măcar parțiale la aceste întrebări, vom putea începe să ne schimbăm viața, soarta. Vom începe treptat să devenim proprii noștri stăpîni, să nu mai fim sub vremuri, ci deasupra lor.

O încercare de a răspunde parțial la aceste întrebări este și lucrarea de față. Pentru că spațiul lucrării este limitat, am sintetizat dintr-o altă lucrare, clementele esențiale care se produc în imediata noastră vecinătate. Aceste elemente ne pot face să înțelegem cam cum sîntem constituiți, să intuim originea noastră, să înțelegem în mare relațiile dintre noi și lumea exterioară, să înțelegem o parte din legile care ne guvernează și de ce. Toate acestea ne vor permite să înțelegem ce este soarta și cum o putem schimba.

2 SOARTA ȘI LEGILE

Pentru a înțelege mai bine cele ce vor urma este absolut necesar să facem o mică incursiune în domeniul legilor.

Legile la care este supus omul sînt de două mari categorii: Legile Divine și legile umane. Legile Divine sînt cele cunoscute de știință ca legi ale naturii, ale cosmosului, sau ca legi ale diferitelor științe. Ele sînt imuabile, există și acționează indiferent de voința omului și indiferent dacă omul le cunoaște sau nu (la fel ca și legile umane de fapt). Faptul că știința descoperă mereu altele și alte legi ne încredințează că în afara celor cunoscute mai sînt multe altele încă necunoscute.

Legile umane sînt legile pe care le-a creat omul pentru a stabili o ordine socială și pentru că de fapt omul nu cunoaște mare parte dintre legile divine, iar pe cele cunoscute nu le înțelege complet și de aceea nici nu le respectă. Dacă le-ar respecta n-ar mai fi nevoie de legile umane. Mai amintim că legile sînt și ele structurate pe nivele de aplicare așa după cum sînt structurate legile umane (constituție, legi date de parlament, hotărîri ale guvernului, ordine ale ministrului, regulamente de ordine interioară etc) Toate legile inferioare sînt guvernate de cele superioare. Astfel în stat, legea supremă este constituția, iar în Univers legea supremă este iubirea. Binențeles că toate legile umane sînt inferioare celor divine. Dacă pentru a ocoli o lege umană, în practică, se pot găsi tot felul de tertipuri, legile divine nu pot fi ocolite.

Mai precizăm că legea divină care ne interesează în mod deosebit în această lucrare este Legea Cauzei și Efectului. Această lege spune că fiecare efect are o cauză și fiecare cauză un efect. Cauza devine efect și efectul la rîndul său devine cauză pentru un alt efect.

Mare parte din aspectele acestei legi sînt cunoscute sub numele de Legea Karmei, sau la noi sub numele de soartă, destin (vom trece peste diferențele dintre aceste noțiuni din lipsa spațiului). Legea karmei are domeniul de acțiune de la planul cauzal la planul fizic inclusiv, adică acționează în planurile:

cauzal, mental, astral, eteric, fizic (material). Acestă lege acționează de fapt și în planele inferioare celui fizic, în planele infernale, dar nu este prea plăcut să vorbim acum de acestea.

Deoarece spațiul nu ne permite ne vom opri aici în dezvoltarea acestui subiect.

3. EXISTENTA OMULUI PE DIVERSE PLANE

Trebuie să precizăm de la început că omul și orice ființă vie are o existență simultană pe mai multe plane, sau nivele energetice. Vom explica la început ce sînt și ce se întîmplă în aceste plane. Apoi vom vedea cum se manifestă ființele în aceste plane, cum ne influențează aceste plane și de ce. Așa vom înțelege mai bine cine sîntem noi în realitate.

Schema pe care o prezentăm în continuare poate fi găsită în diverse forme sau explicată mai voalat cu alte noțiuni în diverse lucrări de religie de orice fel ar fi ea, în esoterism, în gnoză, în yoga, etc. Ceea ce am adus nou este o sinteză a tuturor acestora, sinteză construită pe logică și pe intuiție. Din acestă sinteză redăm aici numai o schemă, o sinteză a sintezei, exprimată în termeni cît mai ușor de înțeles pentru omul obișnuit. În realitate lucrurile sînt mult mai complicate pentru că în planele subcauzale acționează și alte legi decît cea a cauzei și efecului. Vom analiza numai consecințele acestei legi.

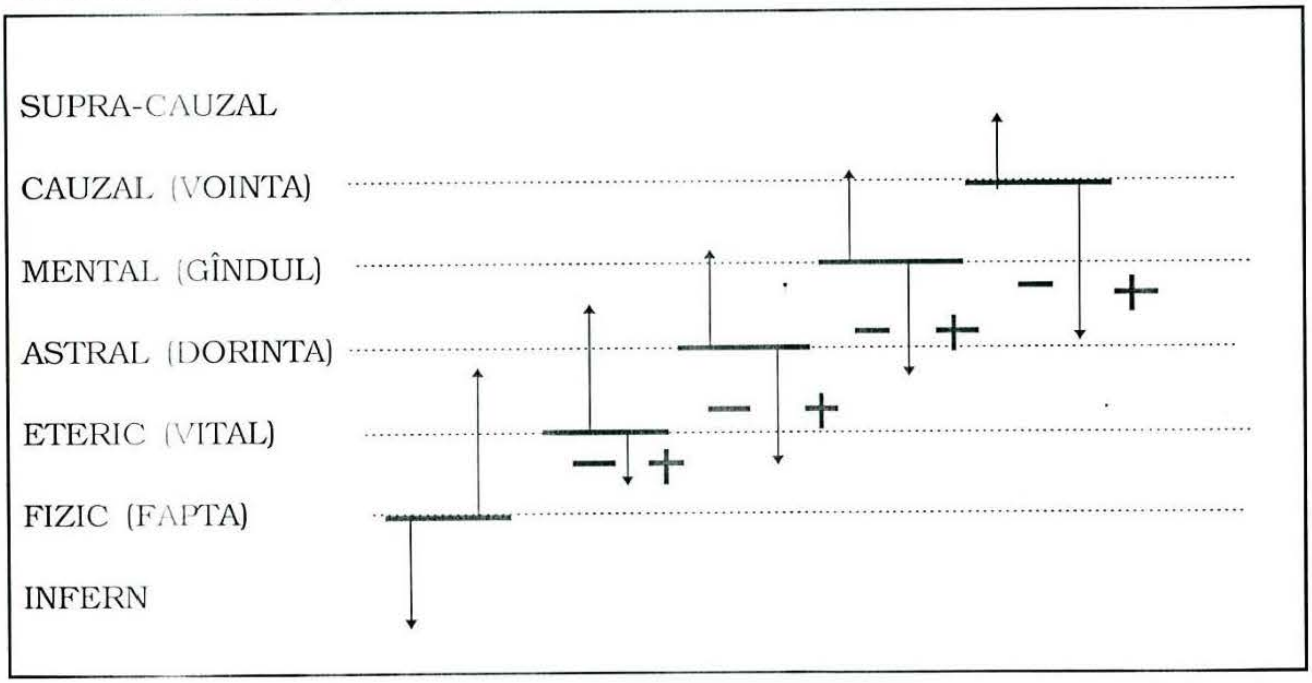

Planele de la fizic la cauzal inclusiv formează Purgatoriul, școala Omului, zona cunoașterii binelui și răului. Deasupra planului cauzal se află Paradisul, Raiul, iar sub planul fizic se găsește Infernul.

În această schemă se poate vedea că toate acțiunile noastre pot fi orientate fie către planele superioare, deci către evoluție spirituală, fie către planele inferioare. Acțiunile îndreptate către planele inferioare se transpun obligatoriu și se manifestă în aceste plane, apărînd în final în plan fizic. Aceste acțiuni pot fi benefice (+) sau malefice (-)

Toate religiile și toate școlile spirituale sînt bune cu o singură condiție - să încercăm să pătrundem în esența lor. Dacă ne oprim la aspectul lor exterior, formal, ritual, este ca și cum ne-am duce în continuare la grădiniță,

nu trecem în clasa I-a; este ca și cum ne-am duce să învățăm înotul și în loc să intrăm în apă, stăm pe mal și studiem tratate despre înot, ceea ce nu ne va aduce niciodată în situația de a înota.

Această schemă ne va permite să înțelegem pe ce nivel acționează diversele școli spirituale. Omul are liberul arbitru de cînd era în Rai. Și în Rai a avut dreptul de a decide în a gusta din Pomul Cunoașterii sau nu. Omul a ales cunoașterea cu toate consecințele sale.

Karma presupune că te afli singur în fața examenelor vieții. Pe unele le treci, iar pe altele nu. La cele la care rămîi corigent trebuie să mai înveți și te prezinți din nou la examen. Pînă nu iei toate examenele nu poți termina studiile, chiar dacă unele examene din anul întîi le poți da și în anul patru, de exemplu. Numai astfel progresăm. Pentru a evolua trebuie să luăm toate examenele. Putem fi și autodidacți, dar ne putem folosi și de învățăturile maeștrilor spirituali. Dacă avem nevoie de ajutor trebuie să-l cerem mai intii. Fără a-l cere el nu vine." Cere și ți se va da!" ,spune Iisus.

Formele de manifestare ale Legii Cauzei °i Efectului sînt diferite funcție de planul în care acționează. Binențeles că acționează simultan în toate planele. Percepția acțiunii ei în diverse plane nu este însă aceeași și nu este concomitentă pentru a putea fi sesizată. Cu cit planul este mai aproape de cauzal cu atît rezultatele acțiunii legii karmei sînt mai întirziate în plan fizic și invers, acțiunile din plan fizic au implicații imediate în plan fizic. Ne oprim de regulă la planul fizic pentru că pe acesta îl percepem cel mai bine.

Oamenii trebuie judecați după roadele lor, spune Iisus, pentru că faptele lor sînt rezultatul transpunerii în plan fizic a voinței, gîndurilor și dorințelor lor. Faptele ne demască pînă la urmă gîndurile, dorințele și voința și în ce direcție sînt orientate acestea. Ele ne arată adevărata față.

4. PLANUL FIZIC

Planul fizic este planul mecanicii, al chimiei, al astronomiei, etc. Este planul material, unde tot ce există este caracterizat prin masă. Este planul în care există atomii, planetele, stelele și în care trăim și noi acum.

Corpul fizic este corpul material, cel pe care îl cunoaștem și de care ne folosim mai ales în timpul zilei și pe care-l lăsăm să se odihnească noaptea. Este corpul pe care-l folosim în această viață. Este corpul pe care semenii noștri îl duc la cimitir după moartea noastră. Este cadavrul nostru. Este vehicolul și haina noastră în planul fizic. El în sine nu contine viață (așa cum o înțelegem majoritatea noastră și cun ne învață la școală.) pentru că viața vine din planuri superioare planului fizic.

Acesta este corpul despre care preotul spune la înmormîntare: "din pămînt a fost făcut și în pămînt se va întoarce." Cadavrul se dezintegrează treptat în elementele sale constitutive (elementele din tabelul lui Mendeleev)

Corpul fizic este deci o parte din noi, este partea cea mai grosieră, cea mai puțin mobilă, este partea din noi care se deplasează cu cea mai mare dificultate, cu cea mai mică viteză. Pentru a o deplasa mai u°or și mai rapid omul a inventat automobilul, trenul, avionul, etc., care-l ajută în plan fizic să scurteze timpul.

5. PLANUL ETERIC

Acest plan este cunoscut și sub denumirea de planul vital. Fiecare ființă are în afara corpului fizic un alt corp subtil numit corp eteric. Acesta a fost pus în evidență atit la plante, cît și la animale și binențeles la om. Este planul electricității și nu numai al ei. Electronografia, electrocardiograma, sau electroencefalograma nu fac decît să pună în evidenta diverși parametri ai acestui corp eteric, care există binențeles în plan eteric.

Meridianele, traseele de acupunctură, fac parte din corpul eteric. Corpul eteric este cel care menține în viață corpul fizic. El există și după moartea corpului fizic. Dacă dintr-o frunză tăiem o bucată și o aruncăm, pe electronografie frunza apare întreagă, ca și cum n-ar fi fost îndepărtată o parte din ea.

O demonstrație practică a existenței acestui corp ne-o oferă și mutilații. Persoanele cărora în urma unor accidente li s-a amputat un deget, o mînă sau un picior. Mult timp după ce li s-a amputat membrul respectiv, mai au încă senzația de mincărime, specifică corpului fizic și simt nevoia de a se scărpina deși nu au ce scărpina, organul respectiv nemaiexistînd. Este un adevărat coșmar. Pînă cind corpul eteric nu se retrage în limitele corpului fizic, problema nu are soluție. Dacă s-ar face o electronogramă a zonei in care a fost organul amputat se va observa că acesta apare pe fotografie deși el nu mai există fizic. Această problemă o pot rezolva însă bioterapeuții care uniformizează energiile coprului fizic, deci corpul eteric. Bioenergia acționează la nivelul corpului eteric. Biotereapeuții actionează de regulă în plan eteric, ei acționează prin pasele lor magnetice asupra corpului vital. Dacă boala are cauza în plane superioare planului eteric, aceștia n-o pot vindeca.

Electronografia actuală, care are la bază efectul Kirlian, demonstrază practic existența acestui corp eteric la toate ființele vii și chiar la cele pe care le considerăm moarte dar au murit de puțin timp. Este cazul frunzei arătat anterior. Corpul eteric a mai rămas după înlăturarea corpului fizic. Această remanență poate dura ore sau chiar zile.

Acesta este unul din motivele pentru care omul nu este inmormîntat decît după trei zile. În acest interval corpul eteric se separă complet de cadavru avînd o existență independentă de acesta.

Acest corp eteric este acel abur albăstrui, acea fantomă pe care mulți o văd prin cimitire, în special în primele zile după înmormîntare. Aceste corpuri eterice rămîn în apropierea cadavrului mai multă vreme. Sînt entități inferioare, puțin evoluate spiritual. Spiritele evoluate părăsesc fără remușcări cadavrul și-și continuă existența independentă.

Corpul eteric este un corp care întreține .viața corpului fizic pe care-l impregnează în totalitate. Un corp fizic sănătos are un corp eteric puternic, vizibil după multe exerciții de către orice persoană. Apare ca un strat albăstrui foarte subțire, uneori de cîțiva milimetri, la suprafața corpului fizic. Persoanele puțin evoluate spiritual au un corp eteric slab, și de aceea sînt bolnăvicioase. Mereu suferă de ceva și în final se sting înaintea altora. Să nu includem aici bolnavii închipuiți, care devin bolnavi pentru că le convine această situație. Aceștia sînt leneși și le place ca cineva să le poarte mereu de grijă. Își scurtează singuri zilele, neînțelegînd de ce au trăit.

6. PLANUL ASTRAL

Acest plan mai este cunoscut și sub denumirea de planul dorințelor.

Fiecare ființă, deci entitate care are un corp fizic și unul eteric, are și un corp astral. Acesta este cu atit mai dezvoltat cu cît entitatea este mai evoluată spiritual. La entitățile primitive acest corp astral se poate reduce la un atom astral, dar el oricum, oricit de mic sau oricît de mare, există. Mai mult decît atît, corpul astral există chiar dacă nu există un corp fizic și unul eteric legat de el. Mai bine zis, corpul fizic nu poate exista decit dacă există și un corp eteric și unul astral. Entitățile superioare au un corp astral care depășește cu mult corpul fizic. Acest corp astral al ființelor evoluate este o parte din aura despre care vorbesc cei care reușesc s-o vadă. Corpul astral apare ca un corp de lumină exterior corpului fizic și poate atinge cîțiva zeci de centimetri grosime în exteriorul corpului fizic. Binențeles că acest corp astral impregnează tot corpul fizic și pe cel eteric, dar el nu este vizibil decît în afara corpului fizic, pentru că în zona în care corpul fizic există, acesta este mult mai concret și mai vizibil decît celelalte corpuri subtile (eteric, astral, mental etc.). De obicei în jurul capului fizic, corpul astral este mai dezvoltat și apare ca o aură similară cu cea pe care o au sfinții din icoanele noastre. Binențeles că această aură nu urmărește perfect conturul corpului fizic, anumite zone, chiar și în regiunea capului putînd fi mai dezvoltate decît altele. Dar acestea sînt detalii pe care le vom expune poate cu altă ocazie.

Dorințele se transpun în practică mai devreme sau mai tîrziu și ne fac robii materialului. Niciodată nu vom fi mulțumiți cu ce avem, dacă atemtia noastră este concentrată pe "a avea".

Mereu se va găsi ceva ce vom dori. Nenorocirea este că după ce obținem ceea ce dorim, nu ne mai interesează ce am obținut. Să urmărim în acest scop cum se comportă copii care-și doresc jucării. Imediat după ce am obținut ceva, dorim altceva și mai grozav. Dorința ne duce la o goană nebună. Aceasta este tentația, încercarea pe care trebuie s-o depășim. În caz contrar alergăm prin viață, gîfiind ne apropiem de moarte și nu înțelegem de ce nu avem deloc timp. Abia în fața morții realizăm că am alergat cu sufletul la gură după lucruri care nu ne trebuie și că nu ne-am făcut timp pentru noi înșine. Abia atunci realizăm că de fapt toată viață am fost mînați de la spate cu biciul, de dorințe. Unii nici atunci nu realizează ce se întîmplă și mor cu dorința de a mai obține ceva ce n-au reușit să obțină pînă atunci. Această dorință îi va aduce obligatoriu, din nou în plan material, fizic. Va urma o nouă încarnare și goana va reîncepe. Cel care se va opri din alergare întrebindu-se ce se întîmplă, va putea să observe că aleargă după himere și că dorințele orientate către planul fizic îl duc la pieire definitivă. Atunci va începe să aibă dorința de a se înălța spiritual. Această dorință îl va duce către un plan superior, către planul mental, care nici el nu este lipsit de surprize. Dorințele sînt orientate către prezent sau către viitorul apropiat.

Dorințele se manifestă în prezent sau în viitor și oricum în faptă se transpun tot în prezent cel mai devreme, dar mai sigur în viitor.

Corpul astral este corpul dorintelor noastre, al viselor noastre în sensul cel mai pur al cuvîntului. În timpul noptii acest corp părăsește corpul fizico-eteric și se duce în planul său, deplasîndu-se independent. Cordonul de argint este cel care menține legătura corpului astral cu cel fizico-eteric.

7. PLANUL MENTAL

Gîndurile sînt orientate către trecut sau către viitor. Foarte rar ele lucrează în prezent.

Gîndurile orientate către trecut nu mai pot schimba trecutul, dar pot în schimb să modifice viitorul in sensul revenirii trecutului. Trecutul în orice caz nu va mai reînvia așa cum a fost. Poate apare însă sub alte forme. Gîndurile orientate către viitor pregătesc viitorul și se transpun în plan fizic mai devreme sau mai tîrziu.

Corpul mental este cel format de gîndurile noastre.

Corpurile astral și memtal, călătoresc în timp și spațiu independent de corpul fizic, in timp ce cel eteric nu se desparte de cel fizic.

8. PLANUL CAUZAL

Este planul voinței. Voința este orientată către viitor și se manifestă numai în viitor. Chiar dacă uneori voința vrea să reînvie trecutul, aceasta este tot o voință orientată către viitor. Tot ce facem la voința noastră proprie ne încătușează în domeniul cauzal și subcauzal. Sîntem responsabili de tot ceea ce facem la voința noastră în bine sau rău. Avem liberul arbitru, putem mereu alege calea de urmat, dar suportăm mereu consecințele deciziilor noastre.

Cei ce lucrează în plan cauzal își exprimă doar dorința și alții o duc la îndeplinire. Aceștia sînt foarte puternici, sînt cei mai puternici din lumile subcauzale. Aceștia sînt marii conducători, care actionează la vedere sau din umbră.

9. MEDICINA SI SOARTA

Pentru a înțelege cum acționează Legea Cauzei și Efectului, deci soarta, vom analiza din lipsa de spatiu, un singur exemplu și anume relația dintre soartă și medicină.

Bolile se fac cunoscute abia atunci cînd se manifestă în plan fizic. De aceea este bine ca în momentul cînd constatăm că sîntem bolnavi să ne întrebăm ce am greșit în evoluția noastră spirituală. Depistînd cauza, putem înlătura efectul.

De regulă aplicăm remedii fizice, care acționează de fapt asupra efectului bolii și nu asupra cauzei ei. Dacă boala își are originea în plan fizic, (de ex. am înghițit o otravă, ne-a mușcat o viperă, sau ne-am rănit, sau s-a declanșat o hemoragie etc,) atunci firesc primul lucru este să acționăm în plan fizic pentru a elimina cauza care a produs boala. Respectiv spălături stomacale, antidoturi, oprirea hemoragiei, după caz. Dar imediat după aceea trebuie să acționăm în planele superioare pentru a urgenta vindecarea, sau cauza subtilă care a produs accidentul. Trebuie să știm că nimic nu este întîmplător, nici măcar accidentele.

Efectul placebo este de fapt un medicament mental. O vorbă bună, un sfat, un gînd bun, un îndemn bun, o încurajare, o pastilă inofensivă, etc., oferite cu dragoste unui bolnav, au efect terapeutic, dacă pacientul capătă încredere în cel ce i-a oferit aceste lucruri.

Bolile pot avea origini pe fiecare plan. Astfel o gripă se datorează unui virus existent în plan fizic și cules de pacient din plan fizic. Un accident, o fractură, o entorsă, o rană etc. se produce în plan fizic. Dar bolile pot apare și datorită planului eteric. O descărcare electrică .puternică, sau un cîmp

electromagnetic puternic poate dezechilibra corpul eteric și acesta va perturba la rîndul său corpul fizic. În plan mental, gîndul rău, grijile etc. produc în timp, boli care se manifestă in plan fizic. De aceea, pentru a trata o boală este necesar să-i cunoaștem originea, cauza. Degeaba vom trata cu medicamente o boală care are originea în plan mental. Aici va fi mai util efectul placebo, decît efectele fizice ale pastilei. Oricum, cu cît planul în care actionăm este mai înalt, cu atît șansele de a vindeca un bolnav sînt mai mari, pentru că planul superior le coordonează pe cele inferioare. De aceea cel mai bun medicament este un gînd bun, o îmbărbătare, dar și mai bun decît acesta este să facem pe pacient să înțeleagă mecanismul îmbolnăvirii și vindecării. Cînd va înțelege acest lucru, prin programare mentală pozitivă el se va putea vindeca singur, dacă nu cumva boala are o cauză superioară planului mental, adică dacă nu cumva boala are sursa în cauzal. Atunci nici programarea pozitivă nu mai are efect. Acestea sînt motivele pentru care, cei care cunosc bine acest mecanism, cer mai întîi Divinității, permisiunea de a vindeca bolnavul. Dacă Divinitatea nu permite înseamnă că boala este karmică și terapeutul nu poate face nimic. Bolnavul suportă consecințele faptelor sale. Se poate vindeca numai prin suferință, rugăciune, smerenie și bunăvoință divină.

De fapt contraindicațiile medicamentelor apar tocmai pentru că efectele lor au fost studiate pe bază statistică. Normalitatea pentru statisticieni este o medie. Aceasta nu inseamnă niciodată că de fapt acel tratament, sau medicament este bun unui pacient anume. Să nu uităm niciodată că avem de vindecat pacienți și nu boli. Pacientul nostru poate fi chiar acel 0,00001% din statistici, care poate reactiona total negativ la un anume medicament. S-ar putea ca un anume medicament prescris pentru o boală, să provoace decesul pacientului nostru, deși același medicament a fost foarte bun și a vindecat multe alte persoane care aveau aceleași simtome.

Masajul, joingul, gimnastica, aerul curat, spălatul și în general igiena zilnică, acționează direct asupra corpului fizic, menținîndu-l în formă cu condiția ca toate acestea să nu fie exagerări care să-l obosească. Ele au numai scopul revigorării funcție de ciclurile zilnice.

Postul simplu fără rugăciune și credință acționează de asemeni în plan fizic. Dacă însă postul este făcut cu credința în Dumnezeu și însoțit de rugăciune, el poate acționa pînă dincolo de planul cauzal, funcție de intensitatea și profunzimea credinței și rugăciunii.

De asemeni o voință puternică negativă, ne va induce o boală. Așa se explică farmecele și remediile lor, descîntecele.

10 CONCLUZII

1. Tot ce facem, dorim, gîndim și voim are repercusiuni directe asupra noastră. Dacă vom reuși să concentrăm faptele, dorințele, gîndurile și voința noastră în prezent, deci să trăim în prezent putem deveni proprii noștri stăpîni. Ne subordonăm cu voința, gîndurile, dorințele și faptele. Facem însă voia noastră și nu voia Divinității. Pentru a face voia divină mai trebuie făcut un salt - Smerenia.

2. Nimic din ceea ce voim, gîndim sau dorim nu poate fi ascuns: Mai devreme sau mai tîrziu, toate acestea se transpun în plan fizic prin faptele noastre și ne dezvăluie adevărata personalitate.

3. Numai noi sîntem răspunzători de tot ceea ce ni se întîmplă. Primim totdeauna ceea ce dăm. Responsabilitatea karmică este cu atît mai mare cu cît lucrăm pe un plan mai evoluat.

4. Soarta și-o trasează omul prin voința, gîndul, dorințele și faptele sale anterioare. Pentru a scăpa de o soartă rea nu există altă posibilitate decît să suportăm cu smerenie consecințele acțiunilor noastre anterioare pe toate planurile și pe viitor să nu mai acționăm decît în sens pozitiv, benefic. Dacă nu acționăm și lăsăm voința divină să acționezre, treptat karma noastră se șterge și devenim curați, luminoși. De aceea se spune: "Facă-se voia Ta !, Doamne!" Aceasta inseamă că anulăm voința proprie și ne lăsăm "în plata domnului", la voința Divinității.

Legea iubirii aproapelui susținută de Iisus ne scapă de soarta grea, spre deosebire de legea talionului care ne leagă în continuare de acțiunile noastre.

5. Soarta se poate schimba numai dacă ne schimbăm faptele, dorințele, gîndurile și voința noastră orientîndu-le pentru a face bine semenilor și dacă ne îndreptăm către Divinitate. Întocmai cum păsările se folosesc în zborul lor de curenții ascendenți, tot așa și omul trebuie să se folosească de faptele, dorințele, gîndurile și voința sa pentru a se înălța spiritual.

6. Soarta este consecința acțiunii legilor divine în toate planele subcauzale de existență. Legea supremă care guvernează planele inferioare celui cauzal inclusiv, este Legea Cauzei și Efectului (orice efect are o cauză și orice cauză are un efect).

7. Pe baza schemei prezentate se poate explica și interpreta orice fenomen care se produce în planele subcauzale.

Ing Mircea Copoț